

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13C/170/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513206546
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tvrdá
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2513206546.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, samosudkyňou JUDr. Janou Tvrdou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: P. C., nar.: XX.XX.XXXX, bytom T., M. Č.. XXX/XX, t.č.: na neznámom mieste, v konaní zastúpenom ustanovenou opatrovníčkou: X. W. - súdna tajomníčka tunajšieho súdu, o zaplatenie 103,61 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 39,61 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy od 18.02.2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh zamieta.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 09.02.2010, ktorej obsahom je záväzok odporcu ako spotrebiteľa v prípade jeho porušenia niektorej z povinností uhradiť navrhovateľovi ako dodávateľovi zmluvnú pokutu vo výške 100 eur, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 13.05.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 103,61 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 18.02.2011 do zaplatenia a trovy konania z titulu neuhradených poplatkov za hovorné v sume 39,61 eura a náhrady škody v sume 64 eur.

Odporcovi sa návrh, prílohy i procesné poučenia nepodarilo napriek šetreniam pobytu doručiť. Súd preto uznesením zo dňa 19. novembra 2013, č.k.: 13C 170/2013 - 35 ustanovil odporcovi opatrovníčku pre konanie.

Súd vo veci za použitia § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) nenariadil pojednávanie, nakoľko ide o tzv. drobný spor v súlade s § 200ea ods. 1 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie, Zmluvou o pripojení č. Y. a Dodatkom zo dňa 09.02.2010, ako i faktúrami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.10.2010 splatná 22.10.2010 na sumu 21,24 eura, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.11.2010 splatná 22.11.2010 na sumu 11,44 eura, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.12.2010 splatná

22.12.2010 na sumu 1,33 eura, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.12.2010 splatná 22.12.2010 na sumu 17,06 eura. Ďalej súd vykonal dokazovanie Pokusom o pokonávku zo dňa 03.02.2011, dokladom o hodnote telefónu a všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb, ako i ostatným obsahu spisu zistil tento stav vecí:

Navrhovateľ s odporcom uzavreli spolu zmluvu o pripojení, na základe ktorej navrhovateľ odporcovi vypožičal SIM kartu, ktorá umožňovala odporcovi využívanie telekomunikačných služieb poskytovaných navrhovateľom.

Na základe dodatku k zmluve navrhovateľ odporcovi odpredal mobilný telefón Nokia 2230. Podľa čl. 2, bod 2.3. predmetného dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností odporcom. Z obsahu listín predložených navrhovateľom mal súd preukázané, že k 09.02.2010 bola predajná cena telefónu Nokia 2330: 65 eur. Súd mal tiež preukázané, že odporca neuhradil faktúry za elektronické komunikačné služby za obdobie 10/2010 - 12/2010 v celkovej sume 39,61 eura. Ďalej v zmysle čl. 2, bod. 2.5. tohto dodatku, v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu (užívateľa) je tento povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu 100 eur. Zmluvné strany si dohodli, že zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo navrhovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu. V obsahu dodatku nebolo nikde uvedené, že by zmluvná pokuta predstavovala výšku zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu.

Odporcovi boli vyfakturované ceny služieb podľa faktúr, a to faktúrami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.10.2010 splatná 22.10.2010 na sumu 21,24 eura, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.11.2010 splatná 22.11.2010 na sumu 11,44 eura, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.12.2010 splatná 22.12.2010 na sumu 1,33 eura, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.12.2010 splatná 22.12.2010 na sumu 17,06 eura. Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o zmier dňa 03.02.2011 na zaplatenie dlžnej sumy 39,61 eura za poskytnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 10/2010 - 12/2010 a zmluvnej pokuty v sume 100 eur v lehote do 17.02.2011. Odporca sa do omeškania dostal dňom 18.02.2011.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4, písm. b) zákona o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zák. č. 634/1992 zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba,

ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ splniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z (účinného k 15.04.2011), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (pre porovnanie uznesenie IV. ÚS 55/2011). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 4 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy vecí v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V zmysle dodatku zmluvy o pripojení zo dňa 09.02.2010 bolo dohodnuté, že účastník je povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu v sume 100 eur v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaným žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením, či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti.

Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 39,61 eura za neuhradené služby a zaplatenie sumy 64 eur ako rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou mobilných telefónov a ich akciovou cenou. Navrhovateľ odôvodnil uplatnený nárok na sumu 64 eur tým, že trvale upustil od vymáhania časti zmluvnej pokuty,

ktorá prevyšuje práve rozdiel medzi predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou telefónu. Súd si z toho ustálil, že úhrady sumy 64 eur sa domáha z titulu moderovanej zmluvnej pokuty, ktorú označil ako náhrada škody.

Zmluva o pripojení a dodatok k nej sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami a vzťahujú sa na ne ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinnosti plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 Občianskeho zákonníka a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Podstatným v tomto smere je, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporcu k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne v časti istiny. Je nepochybné, že medzi účastníkmi konania: navrhovateľom ako podnikateľom a odporcom ako fyzickou osobou nepodnikateľom, bola uzatvorená zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona o telekomunikáciách a dodatok k nej. Na základe zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi 1 ks SIM karty, ku ktorej bolo pridelené konkrétne telefónne číslo. Súd mal preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu dodatku k predmetnej zmluve o pripojení, na základe ktorého navrhovateľ poskytol odporcovi jeden mobilný telefón. Podľa dodatku k zmluve sa odporca zaviazal uhradiť v prípade porušenia jeho zmluvných povinností a následného vypojenia SIM karty zmluvnú pokutu v sume 100 eur. Zmluvné strany si dohodli, že zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo navrhovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu. V obsahu dodatku nebolo nikde uvedené, že by zmluvná pokuta predstavovala výšku podmienenej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o pripojení.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb, s obsahom ktorých bol odporca pri uzatváraní zmluvy riadne oboznámený. Nakoľko odporca neplatil riadne a včas za poskytované služby, vnikol mu dlh podľa vyššie už uvádzaných faktúr v celkovej sume 103,61 eura za obdobie 10/2010 - 12/2010. Navrhovateľ si uplatnil u odporcu odvolávajúc sa na dodatok k zmluve i časť zmluvnej pokuty v sume 64 eur predstavujúcej rozdiel medzi predajnou cenníkovou cenou mobilných telefónov a akciovou cenou telefónov, nakoľko odporca porušil povinnosti, na ktoré sa zaviazal. Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 03.02.2011 o splnenie si povinnosti, zaplatenie neuhradených faktúr najneskôr do 17.02.2011. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval zaplatením dlžnej sumy. Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných podmienok k tejto zmluve o pripojení. Súd dospel k záveru, že zmluva o pripojení a dodatok k nej uzavretá medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a a nasl. zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a § 52 občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu bol teda navrhovateľ povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. OZ. Účastníci uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa osobitého zákona - z. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Ale súd má za to, že aj na takto dohodnuté záväzkové vzťahy je v zmysle §23a ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa potrebné uplatniť primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka a výkladovo prihliadať i na smernice ES zaoberajúce sa právnym postavením účastníkov spotrebiteľského vzťahu.

Občiansky zákonník v § 53 ods. 3 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 4) s právnym následkom ich neplatnosti. Smernica rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách obsahuje širší výpočet príkladov neprijateľných podmienok. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy cit. Smernice za nekalú podmienku sa považuje aj podmienka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu. Smernica má podľa svojej povahy interpretačný význam pri uplatnení domácej právnej úpravy, ktorou bol implementovaná. Súd na právny vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, lebo dohodu o uplatnení ostatných platných právnych predpisoch na ich vzájomné právne vzťahy vyhodnotil ako veľmi všeobecnú. Toto dojednanie vyplýva z toho, že účastníci ich vzájomnými zmluvami písomne odkázali na všeobecné podmienky navrhovateľa ako súčasť zmlúv, a že sa ich záväzkový vzťah bude spravovať ostatnými platnými právnymi predpismi, ak nebudú ustanovenia upravené Zákom o elektronických komunikáciách. Navrhovateľ nepreukázal súdu, že s odporcom individuálne prerokovali a dohodli obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmlúv a najmä všeobecných zmluvných podmienok ani samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinností. Súd preto aj vyhodnotil i keď žiadanú len zníženú zmluvnú pokutu v sume 141 eur za neprimeranú, keďže z obsahu zmluvy ani dodatku ani len nevyplýva, že by mala predstavovať výšku poskytnutej zľavy na kúpnu cenu telefónu. Súd konštatuje, že navrhovateľ v sporoch pristúpil k poníženiu časti zmluvnej pokuty, až keď súdy začali návrh v časti zmluvnej pokuty v celom rozsahu zamietť. Je pravda, že navrhovateľ má dispozičné právo so svojim návrhom, ale toto konania súd považuje za rozporné s dobrými mravmi a skôr za konanie smerujúce k dosiahnutiu aspoň čiastočného úspechu z pôvodne žalovanej zmluvnej pokuty. Odporca je v omeškaní so zaplatením sumy 39,61 eura za neuhradené služby, preto sa navrhovateľ oprávnené domáha úhrady úroku z omeškania. Navrhovateľ si správne uplatnil výšku úroku z omeškania 9% ročne od 18.02.2011 v súlade s § 517 od. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (8% - ných bodov + 1 %), preto mu ho súd i priznal. Vo zvyšku (t.j. v časti zmluvnej pokuty uplatnenej ako náhrada škody) súd návrh zamietol.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Súd prihliadal na to, že ak je zabezpečenie plnenia totožnej zmluvnej povinnosti dojednané (resp. ex lege dané) viacerými spôsobmi (úrokmi z omeškania, zmluvnou pokutou), ktoré sú zároveň z kauzálneho hľadiska obdobnými sankčnými inštitútmi (v kauzálnej rovine nie je rozdielom, či sa platí „úrok z omeškania“ alebo „zmluvná pokuta“, platí sa jednoducho určitá peňažná suma), je potrebné skúmať primeranosť takejto zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Zmluvná povinnosť zaplatiť riadne a včas je esenciálnou povinnosťou dlžníka, na druhej strane výška zabezpečenia je v tomto prípade zjavne neprimeraná a podľa názoru súdu v prejednávacom prípade pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ) ako aj pre neprijateľnosť (§ 53 ods. 4 OZ) absolútne neplatná. Nie je zlučiteľné s dobrými mravmi, že pre porušenie právnej povinnosti (i keď takejto významnej v právnom vzťahu) je dojednané sankčné zabezpečenie zmluvnou pokutou 100 eur. V komplexe vysloveného právneho názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel k záveru, že zmluva o pripojení a dodatok k zmluve zo dňa 09.02.2010, od ktorých odvodzuje uplatnený nárok navrhovateľ, dosahuje značnú intenzitu nevyváženosti a výskytu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Teda v danom prípade súd v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, že určitá podmienka použitá v spotrebiteľskej zmluve dodávateľom je neprijateľná. Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za

individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ si návrhom na začatie konania voči odporcovi uplatnil právo na zaplatenie sumy 103,61 eura s príslušenstvom. Súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy 39,61 eura s príslušenstvom, čo z hľadiska zásady úspešnosti predstavuje úspech navrhovateľa. Rozdiel, a teda suma 64 eur jeho neúspech. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol v konaní viac neúspešný ako úspešný. Náhrada trov konania tak patrí odporcovi. Keďže tento si náhradu trov konania neuplatnil, nebolo možné mu ju priznať.

Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej odporcovi týmto rozsudkom určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.